

שלטשה מתקרכת בשבע ברכות, שאחוזה בה בכנסת ישראל, והכהן עומד למתן דברי הפלפה ולוין בכלל מה שעריך, ומושום זה הכהן לויה, ולא אחר. אם אמר שהוא עושה דין - לא כה, אלא כדי להרבות שלום בעולם הוא משפטל בזיה, ולהגדיל חסד. שams אורה תמצא צדקתו וונפאייה, הכהן מגיד שלוםם, ולא עוד, אלא שמתעשרה בגין זכר, ונעשה שלום על ידו. ואם לא חמץ צדקתו, הוא לא עושה דין, אלא אותו שם קדוש שהיא משקרת בו, הוא עושה את הדין והוא בזק אורה.

בא ראה, הכהן לא מכניס את עצמו לה, רקakashria נותנת את עצמה לפניו לכסות (לחודות), פעם ופעמים שואל אותה. פון שהיא רוצה להמצא זכאית, אז הכהן עושה מעשה כדי להרבות שלום.

הכהן כותב את השם מקודש פעמי בדרכך ישר, אחר כן כותבו למפרע אותיות (רשומות) מהפכות באורחותך, דין בדין, רוחמים ברוחמים, רוחמים בדין, וכן ברוחמים. נמצאה זכאית - אותיות הרוחמים נמצאים, והדינים מסתלקים. לא נמצאת רראי - הרוחמים מסתלקים, ונשארים הדינים, ואנו נעשה דין.

רבי אלעזר פמח ואמר, (שמות ט) ויבאו מרתה ולא יכולו לשותה מים ממרה כי מרים הם, הרי פרשושה. אמר, תזה איני איך בניי אדם לא מסתכלים בדברי תורה. כאן יש להסתכל, למה כתוב פאן, שם לא מסתכלין ולא מסתכלין במלין דאוריתא, הכא אית לאסתכלא, אמאי כתיב הכא שם לו חק ומפט ושם נפהו.

אשתו אל הכהן, למידן דיןה. אלא ורקאי כהנא לדא חזי, בגין דאיו שושבינה למטרוניתא, וכל נשיעלמא מתקרכן (נ"א אהדרת) בכנסת ישראל, ועל דא אתתא דלטפא מתפרקא בשבע ברכות, דאייה בכנסת ישראל, וכהנא קאים לאתקנא ملي דמטרוניתא, ולעינא בכל מה דאצטריך, בגין אף כהנא לדא, ולא אחרת.

אי תימא דאיו עbid דין, לאו הci, אלא לאסגאה שלמא בעלמא קא אשטדל בהאי, ולאסגאה חסיד. דאי היה אתתא אשטכחת זפאה, כהנא אסגי שלמא בהו, ולא עוד אלא דמתעbara בברא דבר, ואתעbid שלמא על ידיה. ואי לא אשטכחת זפאה, אייה לא עbid דין, אלא ההוא שמא קדישא דאייה קא משקרת ביה, היא עbid דין, והיא בדיק לה. היא חזי, כהנא לא עיל גרמיה להאי, אלא כד היא יבת גרמיה קמיה למפחא (נ"א למאח), (דף קכ"ד ע"ב) זמנא ותרין שאיל לה. פון דאייה בעיא לאשטפחה זפאה, בדין כהנא עbid עובדא, בגין לאסגאה שלמא.

כהנא כתיב שמא קדישא חד זמנא בארכ מיישר, לבתר כתוב לייה למפרע אתון (נ"א ספריטוי) טריסין בטהיירין, דין בדין, רוחמי ברחמי, רוחמי בדין, זדין ברחמי. אשטכחת זפאה, אתון רוחמי אשטכחו, זדין סלקין, זדין לא אשטכחת בדקה יאות, רוחמי סלקין, זדין אשטארו, ובדין דין אתעbid.

רבי אלעזר פמח ואמר, (שמות ט) ויבאו מרתה ולא יכולו לשותה מים ממרה כי מרים הם, הרי אמר, היא אויקמיה. אמר, פויהנא איך בניי עלמא לא מסתכלין ולא מסתכלין במלין דאוריתא,